

tes fra Steder, som ere over 5 Mile borte, skulle modtages, opfalbes og fodres mod Erlæggelse af en passende Foderpræis saavel forud for som efter Bedækningen, dog ikke længere Tid end 14 Dage i det Hele." Naar Stutteriet gaar over til en privat Mand, saa synes det mig virkelig, at han ved denne Bestemmelse bindes formeget; han vil altid stræbe efter at vælge det meest Passende og Fordeelagtige, og naar man overslod ham Balget af Tiden, saa vilde han nok vide at rette denne derefter. Egeledes er der i Littr. f. en Slutningsbestemmelse, som siger: „for saavidt Tierne sætte Stutteriet istand dertil for Alkommets Bedkommende". Der forudsættes altsaa en Opgivelse fra den vedkommende private Mand, men en saadan Opgivelse, troer jeg, man gjerne ligefrem kunde gjøre Paaagjældende til Pligt; det vilde være et Paalæg, som de Vedkommende vistnok ikke vilde have Noget imod at modtage, thi kun paa denne Maade kan det konstateres, at deres Føl er et Afkom af den og den Hingst, og den Indberetning gjorde de derfor vistnok gjerne. Jeg har blot anført dette, for at henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok vil være hensigtsmæssigt, om Lovforslaget kunde komme til et Udvalg.

Indenrigsministeren: Det er en Selsølg, at jeg heller ikke kan Andet end ønske, at Sagen maa komme i Udvalg og i dette blive saa velvilligt behandlet som muligt, idet Lovforslaget naturligviis er fremkommet fra min Side i den Overbeviisning, at Stutteriet er en Institution af den Bessaffenhed, at det ikke bør kastes bort, men fremdeles blive tilstede som et af de Midler, hvorigjennem Landet med ringe Opoffrelse kan virke til en saa betydelig Green af Industrien som Hesteavlens Fremme. Der kræves her et saa ubetydeligt Offer af Staten, at man efter mit Skjøn ikke bør bortkaste flere Mars Fld, og, jeg tør sige, flere Mars samvittighedsfulde Virken, naar man derved kan naae et Maal, der kan være til ikke ringe Nytte for vort Land, hvor visse Arter af Heste næsten maae forsvinde paa Grund af den Brug, som private Opdrættere maae gjøre af deres Heste; jeg mener navnlig alle Slags Rideheste, alle Cavalleriheste. Det er unu-

ligt i Landavlen at vedligeholde dem, fordi den almindelige Benyttelse til Trækning forandrer Racen. Der maa altsaa være et Sted, hvor man i det Mindste gjennem visse Slægtled er istand til at frembringe et Afkom, der er skicket til det Brug, som man maatte ønske ogsaa her i Landet at kunne gjøre af de indfødte Heste, ikke at tale om, at det vil blive en søgt og værdifuld Udførselsartikel for Landet. Grede Medlemmer ville have seet, at jeg i dette Forslag saavidt muligt har søgt at forenige Statskassens directe Interesser med Interesserne for Hesteavlens Fremme, og skjøndt jeg naturligviis ingenlunde har kunnet skjule for mig selv, at der maatte kræves et Offer fra Statens Side, saa troer jeg dog, at man paa den anden Side ikke maa undlade at lægge Mærke til, at Stutteriet ogsaa ifølge sin Alder har et vist Krav paa ikke saadan udenvidere at blive kastet bort, og at der i ethvert Tilfælde skeer en meget væsentlig Forandring til det Bedre i finantziel Henseende derved, at Statskassen ikke blot ikke skal give noget directe Tilskud, men endogsaa faaer en directe Indtægt, som vel ikke er meget stor, men som dog ligeoverfor Mul altd betyder det Samme som 500 Rd. — Det ærede kongevalgte Medlem her tæet ved (Greventop-Castenskjold) gjorde to Bemærkninger med Hensyn til § 5. Det er selvfølgelig det Allervanskeligste at fastsætte saadanne Betingelser overfor den private Mand, der har Stutteriet, at man ikke træder ham saa nær, at det bliver ham umuligt at holde Stutteriet, og paa den anden Side heller ikke forærer ham det Tilskud, som Statskassen gjør, uden at fordre Noget derfor. Det er netop i Kraft af denne sidste Betragtning, at jeg har indført denne Forpligtelse for ham, at han skal tage imod de Hopper, som blive at bedække; han skal tage imod dem i saa lang Tid, som det efter almindelig Bedtægt, der maa forudsættes at støtte sig paa Erfaringen, ansees fornødent, forat den, der trækker sin Hoppe til Stutteriet, kan faae sin Hensigt opfyldt. Naar jeg ikke har villet stille en bestemt Fordring om Prisen, men overladt den til Vedkommende selv, troer jeg, at dette er naturligt begrundet i Hensynet til Mandens private Stilling, men